

Vit skulu
giftast!

MØTTUST GJØGNUM INTERNETIÐ

– EG HEVÐI **ONGANTÍÐ** MØTT **HENNI** Í VERULIGA **LÍVINUM**. MEN VIT **PRÁTAÐU** OFTARI OG **OFTARI** GJØGNUM **INTERNETIÐ**, OG SAMTALURNAR VÓRÐU **LONGRI** OG **LONGRI**. TÁ EINU FERÐINA **TOSAÐU** VIT Í **16** TÍMAR ÚT Í EITT, SIGUR **BERGUR JACOBSSON HANSEN**, SUM Í DAG **GIFTIST** KINESISKU **UNNUSTU** SÍNI **MANJIAO LI**. LES HER, UM **HVUSSU** TEY BÆÐI **MØTTUST** FYRSTU **FERÐ**, OG **HVUSSU** **MANJIAO** HEVÐI KUNNAÐ **BLIVIÐ** BLAKAÐ ÚR **LANDINUM**

BRÚDLEYP

Óli Jákup Jacobsen
post@sosialurin.fo

Øll brúdleyp eru serstøk. Summi eru tó meiri serstøk enn onnur. Tað kann man við rímligari vissu siga um brúdleypið hjá skopuninginum, Bergur, og Manjiao úr Kina.

Smuglaði Bíbliur

Summarið 2009 var Bergur farin til Kina saman við 11 øðrum føroyingum við tí endamáli at smugla Bíbliur inn í landið.

– Eg varð veruliga gripin av kinesiska málinum og mentanini. Tá eg kom heim frá tí túrinum, avgjörði eg, at eg skuldi læra meg kinesiskt, sigur Bergur.

– Hetta var júst um tað mundið, at MSN, sum er eitt kjattprogram, var í hæddini. Eg leitaði so eftir eini 30 tilvildarligum kinesarum, sum høvdu skrivað sítt navn við latínskum bókstavum. Um tey brúktu latínskar stavar, gekk eg bara útfrá, at tey eisini dugdu enskt, sigur Bergur, sum tó gjørdist eitt sindur skuffaður av, at tað einans vóru einir sjeý kinesarar, sum svaraðu sær.

– Tað vísti seg, at skrivningin við allar kinesararnar skjótt datt niðurfyrir. Men so eina viku seinni var tað ein, sum svaraði mær, Miss Karen Lee. Tað vísti seg síðani at vera Manjiao.

Hann sá gott út

Manjiao er fødd og uppvaksin í Kina í

einum landsparti mitt í Kina, sum kallast Hunan.

– Eg eri yngst av trimum systurum, og eru vit vaksin upp á eini teplantagu, sigur Manjiao. Enskt er ikki eitt mál, sum øll tosa í Kina, men Manjiao tosar so at siga flótandi enskt.

– Eg gekk í skúla, og lærði eg enskt á tann hátt, sigur Manjiao, sum hevur tikið útbúgving í Kina innan økonomi.

– Orsøkin, at eg fekk mær MSN, var, at eg kundi møta útlendingum og tí læra betur enskt. Tá eg so sá, at Bergur hevði sett seg í samband við meg, hugdi eg at myndini av honum og hugsaði við tað sama, at hann sá ordiliga gott út. Av tí orsök valdi eg faktist at skriva aftur til hansara, sigur Manjiao flennandi.

Endamálið kiksaði

Bergur og Manjiao byrjaðu so at skriva aftur og fram.

– Vit høvdu satt at siga sama endamál. Hann vildi læra kinesiskt, og eg vildi læra enskt, sigur Manjiao.

– Munurin er bara tann, at hjá henni eydnaðist tað, og hjá mær kiksaði tað, sigur Bergur flennandi.

Skrivingin vant skjótt upp á seg, og vórðu samtalurnar longri og longri.

– Tá fyrstu vikuna skrivaðu vit einar fyra ferðir saman, og tað var í einar trýggjar tímar hvørja ferð. Vit funnu skjótt útav, at vit vóru heilt á somu bylgjulongd og kundu hava endaleysar samtalur, har vit bara spurdu meir og meir inn til lívið hjá hvørjum øðrum.

Tosaðu í 16 tímar út í eitt

Tað gekk skjótt, at tey fóru frá at skriva til at tosa yvir kamera. Sum tey komu at kenna hvønn annan betur og betur, byrjaðu kenslurnar eisini at koma.

– Aftaná einar tveir mánaðir byrjaði eg at fáa kenslur fyri Bergi – og hann fyri mær. Tá tosaðu vit saman hvønn tann einasta dag, og tað vóru langar samrøður. Eina ferð minnst eg, at tað var vorðið seint, og Bergur var um at sovna. Tá legði hann seg í songini, men læt kamera'io vera frá, meðan eg kundi eygleiða hann sova, letur úr Manjiao.

– Tað ørasta, vit gjørdur, var, tá vit tað eina vikuskifti tosaðu saman í samfullar 16 tímar. Men eg var vorðin so ótrúliga góður við hana, at tað var lætta sak í verðin, sigur Bergur flennandi.

Møtast fyrstu ferð

Nakrar mánaðir seinni avgjörði Bergur at søkja á skúla í Kina, har hann skuldi læra seg kinesiskt. Samstundist er hetta eisini fyrstu ferð, at Manjiao og Bergur fáa høvi at hittast – uttan fyri internetið.

– Vit avtalaðu, at vit skuldu møtast við markið millum Hong Kong og Kina. Eg var ótrúliga spent, og tann dagin stóð eg á planlagda staðnum, og eg hugdi eftir øllum andlitunum á teimum mongu túsund, sum gingu um markið, sigur Manjiao.

– Eg var sjálvandi ógvuliga spentur, men eg var samstundis eisini øgiliga nervøs. Allir teir ringastu tankarnir gingu gjøgnum høvdið hjá mær. Hvat